

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๐๔/๒๕๕๗

(พนักงานอัยการจังหวัดสกลนคร (ปากช่อง) โจทก์ นายทินกร แสงหิรัญ
จำเลย)

อาญา พยายาม **มาตรา ๑๑๑ (ม.๑๑๑)**

วิธีพิจารณาความอาญา อุทธรณ์ฎีกา ห้ามฎีกาข้อเท็จจริง (ม.๒๑๙ ตี)

พระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ (ม.๑๗)

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุกและศาล
อุทธรณ์ภาค ๓ มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้าม
มิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙ ตี ฎีกาของจำเลยที่ว่า การกระทำ
ของจำเลยไม่เป็นความผิดตามฟ้อง เพราะจำเลยไม่ใช่ลูกจ้างหรือ
ตัวแทนของเจ้าของเปิดไล่ทุ่งกับขอให้ลงโทษสถานเบาและรอการ
ลงโทษจำคุกเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามมิให้จำเลยฎีกา
ตามบทกฎหมายดังกล่าว

เมื่อทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล และทุกอำเภอ/กิ่งอำเภอ ในจังหวัด
ถูกประกาศเป็นเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด จำเลยเคลื่อนย้ายเปิดไล่ทุ่ง
ออกจากอำเภอหนึ่ง แต่ถูกจับกุมที่อีกอำเภอหนึ่ง แม้จะยังอยู่ในพื้นที่
จังหวัดเดียวกัน ก็ถือว่าเป็นความผิดสำเร็จฐานเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกเข้า
หรือออกนอกเขตประกาศกำหนดโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราช

บัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๑๗ แล้ว โดยหาจำต้อง
เคลื่อนย้ายให้พ้นเขตจังหวัดนั้นไม่

ใจทักฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดนครราชสีมาประกาศกำหนดเขตให้ทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล ทุก
อำเภอ/กิ่งอำเภอ ในจังหวัดนครราชสีมาเป็นเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด
ชนิดเอเวียน อินฟลูเอนซา ในสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์
ปีกอื่น ๆ หรือไข่ที่ใช้ทำพันธุ์ โดยห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์ปีก
ดังกล่าวออกนอกเขตที่ประกาศ ต่อมาวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ เวลา
กลางคืนหลังเที่ยง จำเลยขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อหมายเลขทะเบียน
๘๓-๒๓๔๙ สุพรรณบุรี บรรทุกเปิดโล่งจำนวน ๔,๐๐๐ ตัว จาก
ตำบลไผ่ไร่/ราษฏร์ต อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อไปส่งที่
อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี อันเป็นการนำเปิดโล่งเคลื่อนที่
เข้าในหรือออกนอกเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดโดยจำเลยไม่ได้รับ
อนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๔, ๗, ๑๕, ๑๗, ๕๒

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๑๗, ๕๒ จำคุก ๓๐ วัน จำเลย

ให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑๕ วัน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยไม่ฎีกาได้แย้งกันรับฟังเป็นยุติว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในห้องจำเลย ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อบรรทุกเปิดโล่งหุ้ง ๔,๐๐๐ ตัน จากอำเภอโขกชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อไปส่งที่อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยจำเลยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตว์แพทย์ให้เคลื่อนย้ายเปิดโล่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่งานจับกุมจำเลยได้ในเขตห้องที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ที่จำเลยฎีกาว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามท้องเพราะจำเลยไม่ใช่ลูกจ้างหรือตัวแทนของนายเสนอ สุขีฐาน เจ้าของเปิดโล่งหุ้ง กับที่ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกนั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุกและศาลอุทธรณ์ภาค ๓ มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙ ตี ฎีกาของจำเลยดังกล่าวเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามมิให้จำเลยฎีกาตามบทบัญญัติดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

สำหรับฎีกาปัญหาข้อกฎหมายของจำเลยที่ว่า จำเลยเคลื่อนย้ายเปิดโล่ง
ออกจากอำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำไปส่งที่อำเภอ
บางปลาร้า จังหวัดสุพรรณบุรี แต่ถูกจับกุมที่อำเภอปากช่อง จังหวัด
นครราชสีมา ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน ประกอบกับรายงานผลการ
ตรวจพิสูจน์ของสัตวแพทย์ไม่พบเชื้อโรคไข้หวัดนก ความเสียหายยัง
ไม่เกิดขึ้น จำเลยจึงมีความผิดเพียงฐานพยายามเคลื่อนย้ายสัตว์นั้น
เห็นว่าเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๙
บัญญัติว่า "เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามี
โรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว
ตามมาตรา ๑๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์
ภายในเขตนั้น หรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือออกนอก
เขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ เมื่อปรากฏว่า
ทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล และทุกอำเภอ/กิ่งอำเภอ ในจังหวัดนครราชสีมา
ถูกประกาศเป็นเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด การที่จำเลยเคลื่อนย้ายเปิดโล่ง
ออกจากอำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา แต่ถูกจับกุมที่อำเภอปากช่อง
จังหวัดนครราชสีมา แม้จะยังอยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน ก็ถือว่าเป็น
ความผิดสำเร็จฐานเคลื่อนย้ายสัตว์ปิกเข้าหรือออกนอกเขตประกาศ
กำหนดโดยมิได้รับอนุญาตแล้ว หากจำต้องเคลื่อนย้ายให้พ้นเขตจังหวัด
นครราชสีมาตามที่จำเลยฎีกาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษามานั้น
ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น"

พิพากษายืน

(สุรียง ลิ่มสถิรานันท์ พันวงษา บัณฑอง ชัยวุฒิ โลหิตรานนท์)